UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Summmula clarissimi iurisco[n]sultissimiq[ue] viri Raymundi

Raimundus <de Pennaforti>

Colonie, 4.III. 1502

VD16 R 168

Nullus peccabit propter spem venie

urn:nbn:de:hbz:466:1-31223

Visual Library

☞ Tercio notãdũ. autoꝛ dꝭ in lr̃a de pñia debiliũ ꝛ paupeꝝ. ꝙ ipi debent ꝓficere ꝑ pc̃cis eoꝝ inq̃tũ valẽt. ſed talis pñia debiliũ eſt multũ infirma ꝛ inſecura ꝛ nullo mõ eſt firma. nã dꝭ ſpeculatoꝛ de infirmis. q̇ non pt̃ explere pñiam nõ dico ꝙ talis dãnaẗ. nec dico ꝙ liberatur. Quaſi diceret. ſi deus vult pt̃ ei exhibere miſericoꝛdiã ꝛ grãm ſuã. ꝛ ideo ſi q̇s velit eẽ ſecurus ille peniteat ad tantũ q̃tum peccauit

☞ Quarto nota. lr̃a dꝭ ꝙ nullus dꝫ peccare ꝓpter ſpem venie. ſic ꝙ velit peccare ꝛ pñiam agere. Rõnẽ aſſignãt doctores. qꝛ qñ aliq̇s peccat ꝓpter ſpem venie. tũc illud qđ eſt ꝯceſſum ad ſalutẽ cedit in ꝑditõem. ꝛ illđ qđ inſtitutũ eſt ꝓpter bonũ vertitur ad malũ

☞ Quinto notãdũ. ꝙ hõ dꝫ ꝯfiteri ꝑ ꝯfeſſionẽ oꝛis ꝛ ꝯtritiõem cordis et ſatiſfactõem opis. Vñ triplicia ſꝫ opa. q̇dã ſꝫ opa ſatiſfactoꝛia tm̃. et ſꝫ illa q̄ fiũt in purgatoꝛio. ꝛ talia delent pc̃tã ꝯmiſſa. Alia ſꝫ opa ſatiſfactoꝛia ꝛ meritoꝛia. ſicut ſꝫ iſta opa q̄ exercemus in hac vita Alia ſꝫ opa q̄ nec ſꝫ ſatiſfactoꝛia nec meritoꝛia. vt ſꝫ opa dãnatoꝝ. qꝛ dãnatio nõ ſatiſfacit ꝑ delictis. nec etiã mereẗ aliq̇d. qꝛ in pñti vita eſt tp̃s grẽ. tp̃s miſericoꝛdie. tẽpus merẽdi. ꝛ tẽpus ſatiſfaciendi. Et ḡ q̇ in hac vita nõ penitet. in purgatoꝛio penitebit. ꝛ ſi eſt dãnatus nũq̃ꝫ penitebit.

☞ Sexto nota. vtrũ pñia ſerotina etiã ꝓſit ꝛ ſit meritoꝛia. Et arguiẗ ꝙ nõ. nã oĩs pñia meritoꝛia dꝫ eſſe volũtaria. ſꝫ pñia ſerotina nõ eſt volũtaria. ḡ ꝛc̃. Maioꝛ ꝓbatur. qꝛ nullus coactꝰ dꝫ penitere Sed minoꝛ ꝓbaẗ. qꝛ in pñia ſerotina ſiue ſera pc̃tã dimittũt hoiem ꝛ hõ nõ ea. ḡ ſeq̇tur ꝙ penitẽtia ſerotina nõ ſit meritoꝛia. In oppoſitũ arguiẗ ꝙ ſit meritoꝛia autoritate Ezechiel dicẽtis in ꝑſona xp̃i. in q̇cũq̃ꝫ hora pc̃tatoꝛ ingemuerit ꝑ pc̃cis ſuis. oĩm pc̃tõꝝ ſuoꝝ amplꝰ nõ recoꝛdabiẗ dñs ¶ Pꝛo q̄ nota ꝙ pñia ſerotina multũ eẽ difficilis ſiue inſecura ꝓpter duo. Primo ex parte hoĩs. qꝛ tũc hõ puniẗ multis tribulatõibꝫ ꝛ doloꝛibꝫ ꝓpter qđ ſuffocaẗ oĩs ꝯtritio q̄ dꝫ fieri ꝑ pc̃cis Nã videmꝰ exẽplũ ꝙ ſi hõ patiẗ in vno membꝛo vt in oculis vel in dẽtibꝫ. tũc pꝛe nimio doloꝛe nõ pt̃ q̇cq̃ꝫ agere. q̇d ḡ erit qñ dolet in oĩbꝫ ſimul. Scđo pñia ſerotina eſt difficilis ex ꝑte finis. qꝛ hõ ꝓpter illũ finẽ dꝫ penitere vt velit ſatiſfacere ꝑ illo ꝙ ſuũ creatoꝛem vnq̃ꝫ offendit. qꝛ in hac ſatiſfactõe nec pt̃ acq̇rere grãm nec amoꝛẽ dei. ſed hoc nõ pt̃ facere in pñia ſera. qꝛ iſta pñia eſt magis ex timoꝛe q̃ꝫ amoꝛe. Et illi qui ſero penitẽt aſſimilanẗ nauigãtibꝫ qui timẽt ſe ſubmergi cũ rebꝫ ꝛ bonis. ne ergo ſimul ſubmergãtur ꝓiciũt aliquas res de naui vt ipſa nauis leuius tranſeat. ꝛ hoc nõ faciũt ex amoꝛe. ſed ex nimio timoꝛe. Sic etiaꝫ in ꝓpoſito eſt cũ omnibꝫ hominibꝫ qui ſero penitẽt. nam ſi nõ eſſet pena eterna quã oĩes timemus. nũq̃ꝫ foꝛſan peniteremus. Et ergo dꝭ beatꝰ Auguſtinus. penitentia ſera raro eſt vera. ¶ Sed diceret aliq̇s. q̇ũo tñ eſt de latrone qui pendebat in cruce ꝛ penitebat eum penitentia ſera. ꝛ ſaluatꝰ eſt. Diciẗ ibi ꝙ hoc fuit ex ſpẽali gratia ꝛ ꝓuilegio. ſcꝫ ꝙ fuit ſaluꝰ factus qꝛ ipſe p̄ſens fuit qui ipm̃ ſaluare ꝛ curare potuit. ¶ Ad rõnem in oppoſitũ eſt dicendũ. ꝙ pc̃tã poſſunt dimittere hominẽ quo ad actũ exterioꝛeꝫ ſic ꝙ nõ pt̃ ea amplius exercere. ſed ipſe dimittit acta quo ad diſplicentiã interioꝛem. ſic ꝙ peccata diſplicent ei in coꝛde. ſic ꝙ talia amplius facere abhoꝛret. Et ſic finaliter dꝭ. q̃uis aliq̃ penitentia ſerotina eſt vera. tñ hoc.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN